

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCII. — Wydana i rozesłana dnia 14. lipca 1915.

Treść: (№ 197.—199.) 197. Rozporządzenie, dotyczące ustanowienia cen maksymalnych za skóry surowe i wyprawne. — 198. Rozporządzenie, dotyczące uregulowania obrotu skórami bydlęcymi i końskimi. — 199. Rozporządzenie, którym zakazuje się dodawania ciężaru skórze.

197.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, skarbu, robót pu- blicznych, rolnictwa, obrony kra- jowej i za zgodą Ministra wojny z dnia 12. lipca 1915,

dotyczące ustanowienia cen maksymalnych za
skóry surowe i wyprawne.

Na zasadzie cesarskiego rozporządzenia z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zmieniając i uzupełniając rozporządzenie ministeryjne z dnia 26. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 140, zarządza się, co następuje:

§ 1.

W miejsce ogłoszonych rozporządzeniem ministeryjnym z dnia 26. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 140, wykazów cen maksymalnych za skóry bydlęce i końskie, wstępują dołączone do niniejszego rozporządzenia wykazy I. i II.

§ 2.

Postanowienia tego rozporządzenia mają zastosowanie do istniejących zobowiązań dostawy

o tyle, o ile te w dniu wejścia w życie rozporządzenia nie są jeszcze wypełnione. Zamiast umówionych przytem cen, obowiązują ustanowione w rozporządzeniu ceny maksymalne.

§ 3.

Dla wymiaru kary, która ma być zastosowana według § 4. wymienionego rozporządzenia, ma być okolicznością obciążającą, gdy winny usiłował uchylić się od postanowień rozporządzenia obejściem jego przepisów. Nie czyni przytem różnicy, czy ktoś usiłował obejść przepisy żądając osobnych wynagrodzeń, zarachowując nadzwyczajne koszty, żądając w związku ze sprzedażą towaru o ograniczonej cenie, przyjęcia towarów, dla których ceny maksymalne nie są przepisane, po cenie, przewyższającej widocznie cenę targową, lub żądając dostarczenia takich towarów po cenie, widocznie niższej od ceny targowej, lub używając do tego innych środków.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 15. lipca 1915.

Georgi wlr.
Trnka wlr.
Zenker wlr.

Heinold wlr.
Schuster wlr.
Engel wlr.

Wykaz I.

Najwyższe ceny za skóry surowe.

A. Skóry bydłce. *)

a) Świeże i solone skóry.

Rodzaj i ciężar skór	Cena w koronach za kilogram surowej wagi			
	Klasa			
	I	II	III	IV
1. Jałowice (rasa niemiecka)				
do 22 $\frac{1}{2}$ kg	2·85	2·80	2·75	2·60
od 23 do 29 $\frac{1}{2}$ kg	2·82	2·77	2·72	2·57
od 30 do 39 $\frac{1}{2}$ kg	2·77	2·72	2·67	2·52
od 40 do 49 $\frac{1}{2}$ kg	2·72	2·67	2·62	2·47
od 50 kg wzwyż	2·65	2·60	2·55	2·40
2. Krowy i woły (rasa niemiecka)				
do 22 $\frac{1}{2}$ kg	2·85	2·80	2·75	2·60
od 23 do 29 $\frac{1}{2}$ kg	2·80	2·75	2·70	2·55
od 30 do 39 $\frac{1}{2}$ kg	2·72	2·67	2·62	2·47
od 40 do 49 $\frac{1}{2}$ kg	2·67	2·62	2·57	2·42
od 50 kg wzwyż	2·60	2·55	2·50	2·35
3. Byki (rasa niemiecka)				
do 22 $\frac{1}{2}$ kg	2·70	2·65	2·60	2·45
od 23 do 29 $\frac{1}{2}$ kg	2·65	2·60	2·55	2·40
od 30 do 39 $\frac{1}{2}$ kg	2·52	2·47	2·42	2·28
od 40 do 49 $\frac{1}{2}$ kg	2·42	2·37	2·33	2·18
od 50 kg wzwyż	2·23	2·18	2·13	1·98
4. Bawoły.				
do 39 $\frac{1}{2}$ kg	2·04	1·99	1·94	1·79
od 40 do 49 $\frac{1}{2}$ kg	1·94	1·89	1·84	1·69
od 50 kg wzwyż	1·79	1·74	1·69	1·45

*) Skóry dzikie (kipsy) nie podpadają pod ustanowienie cen maksymalnych.

b) ceny najwyższe suszonych skór bydlęcych wynoszą 2-4 kroć oznaczonych poprzednio najwyższych cen za skóry świeże.

c) ceny najwyższe skór jałowic, krów, wołów i byków bydła rasy węgierskiej, wynoszą o 15 h, zaś bydła bośniacko-hercegowińskiej rasy krajowej o 40 h mniej, niż najwyższe ceny za skóry bydła rasy niemieckiej.

d) Podział na klasy:

1. klasa. Skóry, odpowiadające dotychczasowym zwyczajom, przyjętym przy sprzedażach publicznych, urządzonych przez Spółkę kupiecką rzeźników, masarzy i rzeźników-grosistów, stow. rej. z o. p. w Pradze (1.).

2. klasa. Skóry, odpowiadające dotychczasowym zwyczajom, przyjętym w obrocie ze spółkami gospodarczemi wiedeńskich rzeźników.

3. klasa. Skóry, odpowiadające dotychczasowym zwyczajom, przyjętym w obrocie ze spółkami gospodarczemi budapeszteńskich rzeźników.

4. klasa. Inne skóry.

e) Dodatki:

Należytość za sól 3 h za kilogram skóry,
za bicie bez rogów 6% do ceny najwyższej

f) Odliczenia:

Zagnieżdżone miejscami robaki 3 K za skórę.

Dziura lub cięcie w głównej części 2 K za skórę.

Dziura lub cięcie poza główną częścią 1 K za skórę.

Silnie uszkodzone lub rozłazące się skóry podlegają osobnemu ocenieniu.

B. Skóry końskie.

	Długość skóry cm	Cena w koronach za sztukę łącznie z należytością za sól
a) Solone skóry końskie	175—199	24
	200—219	29
	220—239	35
	ponad 240	43

Długość skóry należy mierzyć od ucha do nasady ogona.

b) Suche skóry końskie za kilogram 4 K.

c) Odliczenia:

Dziura lub cięcie w głównej części 2 K za skórę.

Dziura lub cięcie poza główną częścią 1 K za skórę.

Silnie uszkodzone lub rozłazące się skóry podlegają osobnemu ocenieniu.

C. Postanowienia wspólne.

1. Ceny najwyższe obowiązują na miejscu składu łącznie ze zwykłym opakowaniem (osznurowaniem).

2. W handlu pośrednim można żądać cen najwyższych, oznaczonych pod A i B z dodatkiem 3%, w czem mieszczą się koszty przesyłki sprzedanych skór aż do stacji naładowania.

3. Producenci skóry wyprawnej mogą udzielić swym zakupującym (komisjonerom, agentom) osobną prowizję do 1%.

4. Procenty, żądane przy sprzedażach na raty, nie mogą przekraczać, licząc na rok, stopy procentowej eskontu wekslowego Banku austriacko-węgierskiego o więcej jak 2%.

5. Wymienione skóry surowe mogą być sprzedawane tylko na wagę (solone skóry końskie na sztuki).

Wykaz II.

Najwyższe ceny za skóry garbowane roślinnie i skombinowanie.

A. Skóry bydłące.

Rodzaj		Ceny w koronach za kilogram	
Skóry blank (także kipsy blank) za całe lub połowy skór	mniej niż 4 mm grubości (także płyty piersiowe)	naturalne	15 ⁵⁰
		czarne	13 [—]
	4 do 5 mm grubości	naturalne	15 [—]
		czarne	12 ⁵⁰
Skóry podeszwiane (do 3 mm grubości*)	za całe lub połowy skór z bydła, bukatów, skórek cielęcych lub kipsów	14 [—]	
	z szyi lub avern	13 [—]	
Skóry wierzchnie (także z bukatów lub kipsów)	mniej niż 15 mm grubości	naturalne brunatne . . .	19 [—]
		czarne gładkie	18 [—]
		czarne ziarniste	17 [—]
	od 1·5 do 2·5 mm grubości	naturalne brunatne . . .	18 [—]
		czarne gładkie	17 [—]
		czarne ziarniste	16 [—]
ponad 2·5 mm grubości	naturalne brunatne . . .	16 ⁵⁰	
	czarne gładkie	15 ⁵⁰	
Skóry podeszwiane (nie ze skór byków lub bawołów)	Vache	w połowie lub całe . . .	11 [—]
		krupony	12 ⁶⁵
		karki	9 ⁸⁰
		avern	8 ⁹⁰
		Terce, garbowane korą świerkową	w połowie lub całe . . .
	Terce, trzykrotnie nasycane	krupony	13 ⁸⁰
		karki	10 ⁷⁰
		avern	9 ⁷⁰
	Terce, trzykrotnie nasycane	w połowie lub całe . . .	12 [—]
		krupony	14 ⁴⁰
		karki	10 [—]
		avern	9 [—]

*) Miarodajna jest grubość w zwykłym odstępnie wymiarowym 10 cm od linii kroju, a mianowicie przez środek wzdłuż grzbietu, względnie (przy karkach i avern) brzucha.

Skóry podeszwiane ze skór byków i bawołów:

a) ze skór byków przy wszystkich garbowaniach

pół skóry o . . . . . — 50
 krupony, karki lub avern . . . . . 1.—

b) ze skór krajowych lub zagranicznych bawołów przy wszystkich garbowaniach

półskóry, krupony, karki i avern o . . . . . 2.—

} koron za
 kilogram
 niżej

Bendy arsenikowe za kilogram w koronach	10-50
Averny arsenikowe „ „ „ „	6-50

B. Skóra wyprawiona końska.

Skóra podpodeszwiana w całości za kilogram w koronach	12--
Karki końskie „ „ „ „	13-20
Zady końskie „ „ „ „	10-80

C. Postanowienia wspólne.

1. Powyższe ceny maksymalne odnoszą się do skór najlepiej garbowanych i przyrzadzonych. ze skór surowych, wolnych od cięć i prawie wolnych od cięć, bez piętna i bez robaków, co najwyżej z miejscami zagueżdżonymi i to zarosłymi robakami. Za pośledni towar należy zapłacić cenę odpowiednio zniżoną. Umowy, o ile one odbiegają od tego postanowienia na niekorzyść kupującego, są nieważne.

2. Ceny maksymalne, w których mieszczą się także koszty zwykłego opakowania lub osznurowania i przesyłki do stacyi naładowania. obowiązują tych, którzy skutecznieją sprzedaż dla producentów skóry.

3. W handlu en gros, to jest w rozumieniu tego rozporządzenia, w obrocie firm handlu skórami z odsprzedającymi, wielkimi przedsiębiorstwami przerabiania skór lub związkami drobnych przemysłowców, zajmujących się przerabianiem skóry, może być doliczany do cen najwyższych dodatek do 3%. Tu także mieszczą się koszty zwykłego opakowania lub osznurowania i przesyłki towaru aż do stacyi naładowania.

4. W drobnym handlu można żądać cen najwyższych pod A i B z dodatkiem do 10%.

5. Przy drobnej sprzedaży krajanej skóry (wycinków skóry) nie można żądać cen wyższych od tych, które wynikają z obliczenia, dokonanego na podstawie powyższych cen maksymalnych, w uwzględnieniu sposobu obliczenia cen, przyjętego dotąd dla poszczególnych części wycinkowych.

6. Procenty, żądane przy sprzedażach na raty, nie mogą przekraczać, licząc na rok, stopy procentowej, przyjętej w eskoncie wekslowym Banku austriacko-węgierskiego o więcej, jak o 2%.

7. Wymienione rodzaje skóry mogą być sprzedawane tylko na wagę.

198.**Rozporządzenie Ministra handlu
w porozumieniu z Ministrami spraw
wewnętrznych, robót publicznych
i obrony krajowej i za zgodą
Ministra wojny z dnia 12. lipca
1915,****dotyczące uregulowania obrotu skórami bydlęcami
i końskimi.**

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Skóry surowe bydlęce i końskie, do których mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia ministeryalnego z dnia 12. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 197, o cenach maksymalnych, mogą być puszczane w obrót tylko według postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 2.

Każdy, zajmujący się produkcją lub sprzedażą takich skór, ma, o ile nie znajdują zastosowanie przepisy wyjątkowe § 3., ofiarować do zakupienia T. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych w Wiedniu swe, istniejące w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia i urosłe do dnia 17. lipca 1915 zapasy tych skór, w tym ostatnim dniu, zaś później wyprodukowane i nabyte zapasy, co tydzień, to jest każdej soboty. Ten przepis obowiązuje bez względu na to, czy obowiązuje do oferty zaciągnął co do swych zapasów jakieś inne zobowiązania dostawy.

Oferty należy przesłać pocztą jako przesyłki polecane wymienionemu Towarzystwu poraz pierwszy dnia 17. lipca 1915, a następnie co tydzień każdej soboty, używając do tego druków, wyłożonych w Izbach handlowych i przemysłowych. Towarzystwo ma zwrócić stawiającemu ofertę należytość pocztową.

Stawiający ofertę jest wiązany swą ofertę przez dni 21, które rachuje się od dnia nadania oferty na pocztę. Jeśli nie otrzyma od Towarzystwa w ciągu tego terminu oświadczenia przyjęcia, może swobodnie rozrzucić zaofiarowanymi zapasami.

Jeśli Towarzystwo przyjmie ofertę, ma wydać w ciągu 8 dni po jej przyjęciu dalsze zarządzenia

co do dostawy towaru. Posiadacz skór winien stosownie do tych zarządzeń odesłać bezzwłocznie towar na koszt Towarzystwa do wskazanego mu przez nie miejsca, które uważać należy za miejsce dokonania interesu. Równocześnie ma on przesłać Towarzystwu:

1. Wykaz rodzaju i ciężaru pojedynczych przestanych sztuk, które należy oznaczyć w wykazie numerami bieżącymi;

2. Rachunek;

3. Dowody nadania przesyłki.

Towarzystwo ma bezzwłocznie po nadejściu załączników zapłacić sprzedającemu 50% ceny kupna, która się według tych załączników należy, zaś resztę należytości wyrównać w ciągu 14. dni po objęciu towaru.

Zresztą co do praw i obowiązków stron, zawierających umowę, obowiązują ogólne zasady prawne.

§ 3.

Odmienne od przepisów § 2. mogą być skóry, wymienione w § 1. puszczane w obrót w następujących przypadkach:

1. Trudniący się wyrąbem mięsa i rzeźnicy mogą oddawać i nadal swe zapasy tym, którym dostarczyli tych skór w czasie między 1. a 31. marca 1915;

2. Zakupujący skóry, którzy w czasie od 1. do 31. marca 1915 zajmowali się w sposób przemysłowy zakupianiem skór wymienionego rodzaju dla jednego i tego samego producenta skóry i to zakupianie dla tego samego producenta uprawiali dalej aż do czasu wejścia w życie tego rozporządzenia, mogą i dalej uskuteczniać dostawy dla tego producenta;

3. Handlarze surowych skór, dostawiający w czasie od 1. do 31. marca 1915 tym producentom skóry, którzy nie przerabiali w swem przedsiębiorstwie więcej, jak przeciętnie 50 sztuk na tydzień, mogą i nadal dostawać tym samym producentom skóry, dla ich przedsiębiorstwa potrzebne.

Na inne wyjątki można z powodów, zasługujących na uwzględnienie zezwolić na osobną prośbę, którą należy wnieść do Ministerstwa handlu.

§ 4.

Producenci skóry wyprawnej, którzy zamierzają sprzedać zapasy skór surowych wymienionego w § 1. rodzaju, mają je ofiarować do

zakupienia T. akc. Centrali dla skór surowych i wyprawnych. Co do dalszego załatwiania takiej oferty mają odpowiednie zastosowanie postanowienia § 2.

§ 5.

Celem oddania skór surowych mają producenti skóry wyprawnej podać do wiadomości wymienionego Towarzystwa poraz pierwszy do dnia 20. lipca 1915 a następnie każdorazowo do dnia 15. poprzedzającego miesiąca na każdy następujący miesiąc, swe (jednomiesięczne) zapotrzebowanie, oznaczając rodzaj, ciężar i ilość potrzebnych skór surowych. Należy przytem wymienić dostawy, podjęte przez skuteczniającego zgłoszenie, które służą pośrednio lub bezpośrednio dostawom na cele wojenne i podać odnośną ilość dostawy.

§ 6.

Posiadacze skór surowych, obowiązani w myśl § 1. do oferty oraz ci, którzy są uprawnieni do dostawiania skór swym dotychczasowym odbiorcom, są uwolnieni od uskuteczniania przepisanych rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 4. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 53, zgłoszeń zapasów.

Producenci skór wyprawnych mają bezwzględnie podać do wiadomości Ministerstwa handlu nazwiska tych zakupujących, których zatrudniają nadal w myśl § 3., l. 2. Winni oni nadto uwidocznnić osobno zakupna, dokonane przez nich stosownie do postanowień § 3. w zgłoszeniach zapasów, jakie się ma uskutecznić w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 53.

§ 7.

Za działania wbrew przepisom tego postanowienia będą karać polityczne władze powiatowe I. instancji grzywnami do 5000 koron lub aresztem do 6. miesięcy, o ile te działania nie podpadają pod surowszy przepis karny.

§ 8.

Rozporządzenie to wchodzi w życie dnia 15. lipca 1915.

Georgi wlr.
Trnka wlr.

Heinold wlr.
Schuster wlr.

199.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrami spraw wewnętrznych, robót publicznych i obrony krajowej i za zgodą z Ministrem wojny z dnia 12. lipca 1915,

którem zakazuje się dodawania ciężaru skórze.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Dodawanie ciężaru skórze zapomocą materiałów, które ani nie służą do garbowania, ani nie są potrzebne do dalszego przerabiania skóry, jest zakazane.

Używanie materiałów obciążających, jak baryum, magnezyum, ołów, sole cynkowe i inne sole mineralne, dalej glukozy (brylantyny), dekstryny, melassy i innych materiałów organicznych, jest dozwolone tylko w całkiem małych ilościach w celu bielienia i apretury.

Również jest wzbronione nadmierne nasytanie skóry materiałami do garbowania lub tłuszczami.

§ 2.

Dająca się wykazać w popiele skóry ilość materiałów, nienależących do garbowania i nieorganicznych, nie może przewyższać 2% ciężaru bezzwzględnie suchej skóry.

Ogólny ubytek przy płukaniu przy tercach, garbowanych korą świerkową i tercach trzykrotnie nasycanych, nie może wynosić więcej jak 12%, zaś przy vache i innych rodzajach skóry podszwianej z wyjątkiem bawolich skór na podeszwy, więcej jak 16% ciężaru bezzwzględnie suchej skóry.

Zawartość tłuszczu nie może być wyższą, licząc również ponad ciężar bezzwzględnie suchej skóry, jak

23% przy naturalnej skórce blank i naturalnej brunatnej skórce wierzchniej,

27% przy czarnej skórce blank i czarnej, gładkiej skórce wierzchniej.

§ 3.

Do wykończenia takiej, obciążonej skóry, która jest już w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia wyrabiana lub wykończana, udziela się terminu aż do 21. sierpnia 1915. Po tym dniu nie można zatem już podejmować robót, służących nawet do wykończenia takiej skóry.

§ 4.

Każdy producent skóry winien począwszy od dnia 1. września 1915 zaznaczyć nieobciążony, puszczonej w obrót towar na każdej sztuce trwałym i czytelnym napisem jako „nieobciążone”. Napis ma również zawierać oznaczenie firmy producenta.

§ 5.

Producent skóry, który wbrew przepisom tego postanowienia dodaje skórze ciężaru, lub skórę obciążoną zaopatrzy napisem, przeznaczonym według § 4. tego rozporządzenia dla skóry nieobciążonej, będzie karany przez polityczną władzę po-

wiatową pierwszej instancji grzywną do 5000 koron lub aresztem do 6 miesięcy, o ile jego działanie nie podpada pod surowszy przepis karny.

Tej samej karze ulega ten, kto mając świadomość o okolicznościach, sprzeciwiających się temu zakazowi, pośredniczy w interesach, dotyczących obciążonej skóry lub w inny sposób w ich zawarciu współdziała.

Producent skóry, który wbrew przepisom § 4. tego rozporządzenia puszcza w obieg skórę nieobciążoną bez przepisanego powyżej oznaczenia, będzie karany przez polityczną władzę powiatową pierwszej instancji grzywną do 1000 koron.

§ 6.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Georgi wlr.
Trnka wlr.

Heinold wlr.
Schuster wlr.